

Istoria primordială

Îndrumar de studiu

LECTȚIA
TREI

O LUME A VIOLENȚEI

THIRD MILLENNIUM
MINISTRIES

Biblical Education. For the World. For Free.

Pentru materiale video, suporturi de curs și alte resurse, vizitați Third Millennium Ministries la adresa thirdmill.org.

CUPRINS

Schemă	2
Notițe	4
Întrebări recapitulative	19
Întrebări aplicative	23

Cum se folosește această lecție și acest îndrumar de studiu

- **Înainte de urmărirea lecției filmate**
 - **Pregătire** — Terminați toate lecturile recomandate.
 - **Programați-vă pauze** — Analizați schema și codurile de timp pentru a stabili unde să începeți și unde să terminați o anumită porțiune a lecției. Lecțiile IIMM au foarte multe informații, așa că s-ar putea să doriți să vă programați niște pauze. Acestea ar trebui programate la titlurile importante din schemă.
- **Când urmăriți lecția filmată**
 - **Notițe** — Folosiți secțiunea Notițe pentru a urmări lecția și a lua notițe suplimentare. Mare parte a ideilor principale sunt deja rezumate în notițe, dar asigurați-vă că adăugați la ele propriile notițe. Ar trebui să adăugați și informații detaliate care să vă ajute să vă amintiți, să descrieți și să susțineți ideile principale.
 - **Opriti/rulați din nou porțiuni din lecție** — S-ar putea să vă fie de folos să opriți sau să rulați din nou filmul în anumite puncte pentru a lua notițe suplimentare, a recapitula concepte dificile sau a discuta puncte de interes.
- **După urmărirea lecției filmate**
 - **Întrebări recapitulative** — Răspundeți la întrebările recapitulative în spațiul corespunzător. La întrebările recapitulative ar trebui să se răspundă individual, nu în grup.
 - **Întrebări aplicative** — Întrebările aplicative sunt indicate pentru teme scrise sau ca subiecte pentru discuții în grup. Pentru teme scrise, se recomandă ca răspunsurile să nu depășească o pagină

Schema lecției

- I. Introducere (0:25)
- II. Structură literară (2:13)
 - A. Violența și nădejdea primară (3:12)
 - 1. Narațiunile (3:59)
 - 2. Genealogiile (7:35)
 - B. Violența și nădejdea ulterioară (11:06)
 - 1. Fiii lui Dumnezeu (12:05)
 - 2. Nefilimii (15:31)
 - 3. Postfață (18:04)
- III. Înțelesul inițial (19:20)
 - A. Legături (19:59)
 - 1. Violența și nădejdea primară (20:55)
 - 2. Violența și nădejdea ulterioară (42:08)
 - B. Implicații (44:42)
- IV. Aplicația actuală (46:35)
 - A. Inaugurarea (47:34)
 - 1. Violența (48:02)
 - 2. Izbăvirea (50:25)
 - B. Continuarea (53:03)
 - 1. Continuarea violenței (53:54)
 - 2. Continuarea credinței (55:06)
 - C. Desăvârșire (56:26)
 - 1. Sfârșitul violenței (56:52)
 - 2. Izbăvirea finală (57:45)
- V. Concluzie (59:25)

Notițe

I. Introducere

II. Structura literară

Această porțiune din Geneza este o lucrare literară scrisă cu măiestrie, având un singur scop comun.

A. Violența și nădejdea primară (Gen. 4:1-5:32)

Capitolele 4 și 5 din Geneza se împart în patru secțiuni, formând două seturi paralele de narațiuni și genealogii.

1. Narațiunile

Geneza 4:1-16 abordează istoria păcătosului Cain în cinci pași dramatici:

- Cain este singur, alungat
- Diferența dintre sacrificii
- Cain îl ucide pe fratele său, Abel

- Blestemul

- Protecția

A doua narațiune mută atenția de la Cain, îndreptând-o către al treilea fiu al lui Adam, neprihănitul Set. Istoria neprihănitului Set se împarte în trei etape scurte:

- nașterea lui Set

- nașterea lui Enos

- Oamenii încep să cheme Numele Domnului

2. Genealogiile

- Prima genealogie: neamul păcătos al lui Cain (Gen. 4:17-24)

- A doua genealogie: neamul neprihănit al lui Set (Gen. 5:1-32)

Atât genealogia lui Cain cât și linia neamului lui Set conțin numele Enoh și Lameh. Moise îi pune în mod explicit în contrast pe cei doi.

Enoh:

- păcătosul Enoh s-a înălțat pe sine
- neprihănitul Enoh a umblat cu Dumnezeu

Lameh:

- păcătosul Lameh a fost un ucigaș
- neprihănitul Lameh a nădăjduit în răscumpărarea lui Dumnezeu

Violența și nădejdea ulterioară (Gen. 6:1-8)

Cei doi pași principali ai acestor versete descriu o serie de evenimente amenințătoare și arată reacția lui Dumnezeu în fața lor.

1. Fiii lui Dumnezeu (Gen. 6:1-3)

Există trei idei rezonabile cu privire la identitatea acestora:

- urmașii lui Set
- îngerii
- regi sau nobili

Violența descrisă anterior, în cazul lui Cain și al descendenților lui, influențează un nou domeniu al existenței: maltratarea femeilor.

2. Nefilimii (Gen. 6:4-7)

- probabil nu “uriași”
- cel mai probabil “luptători puternici sau războinici viteji”

Odată cu apariția nefilim, păcatul domină umanitatea pe de-a-ntregul.

3. Postfață (Gen. 6:8)

Distrugerea omenirii violente și păcătoase prin intermediul potopului va duce la izbăvirea generațiilor viitoare.

Dumnezeu avea să aducă izbăvirea printr-un urmaș și totul special al lui Set, un om pe nume Noe.

III. Înțelesul inițial

A. Legături

Violența din zorii istoriei umanității se aseamnă cu cea la care era supus poporul Israel.

1. **Violența și nădejdea primară**

Moise voia ca cititorii lui să asocieze:

- pe Cain și familia lui cu Egiptenii
- pe neprihăniții Abel și Set și pe urmașii celui din urmă cu poporul Israel, ca popor al lui Dumnezeu.

a. **Păcătosul Cain (Gen. 4:1-16)**

Moise s-a axat pe cinci aspecte care au permis izraeliților să facă legătura între acest pasaj și experiența lor:

- ocupațiile lui Cain și Abel
- Jertfele aduse de Cain și Abel
 - Dumnezeu respinge sacrificiul lui Cain, dar cel adus de Abel Îi este plăcut
 - Moise îi cere, la început, faraonului să lase poporul Israel să meargă în pustiu pentru a aduce sacrificii lui Dumnezeu

- Crima
- Locuința lui Cain pe pământ
- Protecția oferită lui Cain

b. Neprihănitul Set (Gen. 4:25-26)

Utilizarea de către Set a numelui “Iahve” îl asociază cu poporul Israel.

- Numele “Iahve” era utilizat din vremea lui Set
- În vremea lui Moise, numele acesta a devenit principalul nume folosit pentru Dumnezeu.

Izraeliții trebuiau să se identifice cu Set prin intermediul temei rugăciunii.

Moise voia ca cititorii lui să observe că egiptenii erau precum Cain, iar izraeliții erau precum Abel și Set

c. Neamul păcătos al lui Cain (Gen. 4:17-24)

Moise alcătuieste aceste genealogii astfel încât izraeliții să-i asocieze pe egipteni cu cei păcătoși, și pe ei înșiși cu cei neprihăniți:

- Cain era un ziditor de cetăți

- Numele cetății lui Cain

- Mândria lui Lameh, urmașul lui Cain, s-a manifestat printr-o crimă, la fel ca strămoșul său.
- Moartea copiilor
- Cererea lui Lameh de a beneficia de o protecție suplimentară
- Sofisticarea culturală a liniei descendenților lui Cain

d. Neamul neprihănit al lui Set (Gen 5:1-32)

Asocierea este făcută prin intermediul a cel puțin patru factori:

- Israel descinde din neamul lui Set

- focalizarea repetată asupra caracterului neprihănit al lui Set

- Moise subliniază numărul setiților

- Moise pune accentul pe viața lungă a multor urmași ai lui Set

Moise scrie despre violențele de la început și despre speranța izbăvirii din perioada istoriei primordiale, pentru a face o asociere clară cu lumea din vremea lui.

2. Violența și nădejdea ulterioară

Moise spune că nefilimii au existat pe pământ din primele zile „și chiar și după”.

Moise dorea ca israeliții să asocieze nefilimii din Geneza 6 cu cumpliții războinici nefilimi din Canaan.

B. Implicații

Geneza 6:8 îl amintește pe Noe pentru a arăta că Dumnezeu a intenționat să izbăvească și poporul Israel de sub aceste amenințări.

IV. Aplicația actuală

A. Inaugurarea

Inaugurarea Împărăției, la prima venire a lui Hristos, amintește de violențele vremea istoriei primordiale în cel puțin două feluri:

1. Violența

Noul Testament compară moartea lui Isus pe cruce cu violența morții lui Abel (Evr. 12:23-24)

2. Izbăvirea

Isus a adus speranța izbăvirii lumii.

Prin moartea și învierea Lui, Isus a adus izbăvirea pe care a anunțat-o.

B. Continuarea

Noul Testament aplică aceste porțiuni ale istoriei primordiale la continuarea Împărăției, perioada dintre prima și a doua venire a lui Hristos.

1. Continuarea violenței

Isus a învățat pe ucenicii Săi că vor suferi ură și persecuție din partea lumii.

Isus a spus că violența împotriva ucenicilor Lui va fi o continuare a modelului de violență care a început cu vărsarea sângelui neprihănitului Abel.

2. Continuarea credinței

Urmașii lui Hristos, de-a lungul timpului, trebuie să urmeze exemplul neprihănitului Abel (Evr. 11:4)

C. Desăvârșirea

Revenirea lui Hristos va pune capăt violenței împotriva poporului lui Dumnezeu. Vom experimenta izbăvirea finală și intrarea într-o lume a binecuvântărilor eterne.

1. Sfârșitul violenței

Sfârșitul violenței este un aspect central al învățaturii nou-testamentare privitoare la desăvârșire.

2. Izbăvirea finală

Hristos va da binecuvântările veșnice de viață și pace poporului Său. Izbăvirea noastră va fi deplină și definitivă.

La revenirea lui Hristos:

- toți cei ce s-au încrezut în El vor experimenta sfârșitul violențelor
- vor avea parte de izbăvire și de intrarea glorioasă în lumea eternă a mântuirii

V. Concluzie

3. Ce arată structura literară din Geneza 4:1-6:8 despre scopul pentru care scrie Moise?

4. Ce legături a făcut Moise între violența și speranța din istoria primordială și cea din lumea contemporană lui?

5. Cum a dorit Moise să răspundă israeliții care mergeau după el la conexiunile dintre lumea lor și lumea de la începuturi?

6. Prezentați două modalități în care inaugurarea împărăției amintește de violența istoriei primordiale.

7. Descrieți două modalități în care Noul Testament aplică această porțiune a istoriei primordiale la etapa de continuare a Împărăției.

8. Descrieți două modalități în care Noul Testament aplică această porțiune a istoriei primordiale la etapa de apogeu a Împărăției.

Întrebări aplicative

1. Moise pune în contrast viețile lui Cain și Abel. Cu care dintre cei doi vă asemenați mai mult? De ce? Ce dorește să realizeze prin punerea în contrast a diverselor personaje?
2. În Geneza 6:3, Dumnezeu reacționează la violența omenirii, spunând că după o așteptare de 120 de ani va judeca lumea. Ce vă comunică lucrul acesta cu privire la îndelunga răbdare a lui Dumnezeu față de păcătoșenia omului?
3. În ciuda răutății și violenței omenirii, se poate observa un fir de speranță de-a lungul relației lui Dumnezeu cu noi. Care este acest fir de speranță în istoria primordială? În ce fel vă ajută el să aveți speranță astăzi?
4. Explicați felul în care tiparul izbăvirii date de Dumnezeu rămâne același, din perioada primordială, în vremea poporului Israel și în Noul Testament. Cum se aseamnă lucrarea de izbăvire din lumea modernă cu aceste etape anterioare?
5. Cum este prefigurată lucrarea de ispășire a lui Hristos pe cruce de violența și speranța din Geneza 4:1-6:8?
7. Descrieți izbăvirea în vremea desăvârșirii Împărăției. Ce trăiri vă aduce faptul că, în vremea desăvârșirii Împărăției, izbăvirea va fi deplină și definitivă?
8. Care este cel mai important lucru pe care l-ați aflat din acest studiu? De ce?

I.